

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 9. Quietistæ Montis Athonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](#)

sublatæ sunt. Litteras dabat 15 Maji Sæcul. XIV.
anno 1341.

A.C. 1341.

§. IX.

Quietistæ Montis Athonis.

Abbas Barlaam Avenione rediens ve-
nit Theffalonicam, ubi jam aliquot
annos egerat. Acres ibi disputationes
habebat cum Montis Athonis Monachis;
qui perhibebant se precationis perfectio-
nem eatenus promovisse, ut oculis cor-
poreis viderent lumen, quod esset ipse
Deus; & ad sublimem animi quietem
pervenisse. Barlaam dicebat eos reno-
vare haeresim Massalianorum Antiochiæ
sub finem quarti seculi damnatorum: & §. 25. 26.
illós vocabat Omphalopsychos, sive
habentes animam in umbilico. Hujus
objectionis fundamentum erat corporis
partium situs, in quo se Quietistæ preca-
turi ponebant, & quem Simeon Xero-
cerchini intra Constantinopolim cœnobii
Abbas sub medium seculum XI in qua-
dam commentarye spirituali descripsit
his verbis: Quando es solus tua in cel-
lula, januam clade, ac sede in angulo!
Extolle mentem supra cunctas res vanas
& instabiles: tum barbam pectori appli-
ca: converte oculos & omnem cogita-
tionem tuam in medium ventrem tuum,
scilicet in umbilicum! Retine insuper
Cave. p.425.
Allar. de Conf. p.829.

L. 3 tuam

Sæcul. XIV. tuam respirationem etiam per nares: quæ-
A.C. 1341. re in thorace tuo locum cordis, ubi
plerumque habitant omnes facultates a-
nimæ. Primum tenebræ ibi crassæ ac
dissipatu difficiles erunt. At si perseve-
res, & hoc exercitium diu noctuque con-
tinues: experieris rem mirissimam, læti-
tiam non interruptam. Etenim, utpri-
mum animus invenit locum cordis: vi-
det, quod nunquam noverat: videt aë-
rem, qui est in corde: se ipsum videt lu-
cidum & judicii plenum. Talem pre-
candi methodum habebant hi Quietistæ,
seu Hesychastæ: nam & sic nuncupa-
bantur.

Nic. Greg.
lib. 19. hist.

c. I.

Boiv. vita
Ni. G.

Cantic. 1. 2.
c. 39. p. 332.

Caput illorum, quos Barlaam impu-
gnabat, erat Gregorius Palamas. Hic
& Drimyrus ejus socius dixerant a se suis
oculis divinam conspicere naturam. Ita
coram multis loquentes audierat Nice-
phorus Gregoras, priusquam Barlaam in
Græciam venit; videlicet ante annum
1328. Jam tum eos acriter reprehende-
rat, monueratque de hac re Magnum
Logothetam, & quosdam Præsules do-
ctos: qui, quod eam haberent pro hære-
si Massalianorum, illum jussere hominum
eorum societatem fugere. Palamas ita-
que Thessalonicæ commorans, Barlaamo
illuc reverso afferuit hoc lumen divinum,
de quo ageretur, apparuisse Sanctis plu-
rimis, veluti Martyribus tempore insecta-
tionum,

tionum, & S. Antonio Magno. Adde- **Sæcul. XIV.**
 bat: Ut rem altius & usque a primo ex- **A.C. 1341.**
 emplo repetamus: hoc lumen est idem,
 quod Apostoli transfigurato in Thabore
 Domino videbant, & cuius splendorem
 ferre non poterant. Igitur si adhuc im-
 perfecti conspexere id lumen divinum
 & increatum: num mirum sit Sanctos
 divinitus illustratos id etiam hodie spe-
 stare?

Ad ea Barlaam, Quanta insulsitas!
 exclamabat: in Thabore lumen increa-
 tum! Id ergo Deus est secundum te:
 nam nihil est increatum præterquam
 Deus. Itaque si hoc lumen nec res crea-
 ta est, nec natura divina (nam *Deum ne-*
mo vidit unquam) quid supereft nisi ut
 duos adores Deos, verum omnium crea-
 torem & invisibilem alterum; alterum a-
 spectabilem, ut ais, nempe id lumen
 increatum? Ego vero nunquam patiar
 increatum dici quidpiam, quod non sit
 Deus.

Post hæc Barlaam Constantinopolim
 profectus, quæ contra monachos Quieti-
 stas scripferat, Patriarchæ Joanni Aprio
 tradidit, & ut is concilium congregaret,
 instituit, errorum contra fidem eos ibi
 convicturus. Patriarcha accivit mona-
 chos Theffalonicæ agentes: & Impera-
 tor a bello rediens eodem tempore Con-
 stantinopolim advenit. Initio duas par-

p. 333.

I. Jo. 4.12.

L 14 tes

Sæcul. XIV. tes ad silentium adstringere, ac reconciliare voluit. Sed rem non procedere videns, 11 Junii anno 1341 sinebat in S. Sophiæ templo haberi concilium: cui præsidebat cum Patriarcha Joanne, Episcopis, Senatoribus, multisque Viris in dignitate positis. Barlaam ut actor loqui prior jussus; nec nisi lumen in Thaborum ac precatio tractata; & ille in utraque materia damnatus est: quod moleste ferens se submovit, atque in Italiam rediit.

§. X.

Mors Andronici. Joannes Palæologus Imperator.

Andronicus jam male habens huic conilio ægre interfuit: & ibi tanta cum vehementia dixit, ut aucto hinc morbo quatriduo post extinqueretur, nimirum die Veneris 15 Junii anno secundum Græcos 6849, secundum nos 1341: vixerat annos quadraginta quinque; regnaverat duodecim. Is fuit exitus Andronici Palæologi Junioris. Duos filiolos, Joannem annos novem natum, & Michaëlem quadrimum, Imperatrici Annæ ipsorum matri educandos reliquit.

Tum Patriarcha Joannes Aprius ad rerum administrationem aspirabat ob scriptum

*N. Greg.
l.12. c.2.*

n. 5.